

Borgmester Stephanie Storbank fortalte om hendes vej til at blive borgmester.

Stephanie Storbank fylder 40 år på fredag og havde som barn og ung ingen ambition om at blive politiker endelige borgmester. Interessen for kommunalpolitik kom, da hun fik børn. Stephanie og hendes mand Kenneth flyttede til Stenderup-Krogager for 11 år siden, fordi de er glade for naturen og gerne ville bo tæt på svigerforældrene. Kenneth blev spurgt om han ville stille op for venstre til kommunalbestyrelse og syntes, at det var en god måde at lære området og folk at kende på. Stephanie blev FDF-leder og Kenneth blev valgt til byrådet. Stephanie blev medlem af skolebestyrelsen og da Kenneth efter en periode valgte politikken fra, tænkte Stephanie, at det kunne da godt være, hun skulle prøve.

Stephanie blev formand for ungeudvalget og som det tålmodige menneske, hun er, så ved hun nu at ting tager tid – også selv om hun nu er borgmester.

Hvad er Stephanie Storbank rundet af. Begge forældre meget unge, da de fik Stephanie og blev da heller ikke sammen. Mor og stedfar bor i Ulfborg, hvor de har et VW museum, som en del fra Vorbasse har besøgt. Hun er vokset op med gode danske værdier i et politisk hjem, hvor man stemmer på venstre.

Stephanie har læst til sygeplejerske i Viborg. Har arbejdet på en børneafdeling i Randers i nogle år og i psykiatrien 1 år. Familien flyttede herefter ind hos svigerforældrene i Ølgod. Drømmen om at få et sted, hvor de var midt i naturen, blev dog mere påtrængende af, at barn nummer tre var på vej. Det blev derfor Krogager og Stephanie tog arbejde i receptionen på Lego. Hun savnede dog sygeplejen og fik en stilling på det lokale plejecenter Engbo.

I 2015 begyndte Stephanie på en kandidatuddannelse i psykologi i Århus. En uge efter hun havde afleveret sin opgave, blev hun valgt til byrådet og har nu efter hendes eget udsagn verdens bedste job, borgmesterembedet. Det er et tidsmæssigt omfangsrigt job. Der skal være en hård prioritering, idet der jo stadig er en 10 årig derhjemme, som gerne vil se sin mor en gang imellem. Det der har overrasket mest, er den megen tid, der bruges uden for kommunen.

To gange om måneden er Stephanie i praktik i en af kommunen institutioner uden følgeskab af embedsmænd. Oplevelserne fra praktikken tages med til drøftelser i forvaltningen. Kommunen er underlagt regeringens aftale med KL om, de ikke overskrider hverken drifts- eller anlægsbudgettet. Derfor kan man ikke undgå besparelser.

Ældreområdet i Billund kommune.

Der er et godt ældreområde i Billund kommune. Borgere og ansatte er glade for at være der og arbejde der. Der er ingen klager.

Der er forskel på, hvad de enkelte ældre har behov for og ønsker sig.

I Billund kommune har forvaltning fået til opgave at lave en Billundmodel, som man er begyndt at udrulle i Grindsted. Det går i korthed ud på at små teams på 8-12 medarbejdere har et geografisk område, hvor de selv skal sørge for at løse alle opgaver bedst muligt. Der ses lidt stort på faggrænserne, så alle kan lave mere forskelligt. De skal spørge de ældre om, hvad der er vigtigst at få lavet. Der er fjernet en mellemlider i systemet, således at alle arbejder mere selvstændigt. Det forlyder, at der allerede nu er en større trivsel blandt medarbejderne. Der skal kigges anderledes på opgaverne. I stedet for at være i ydelsestænkning skal det være servicetænkning. Det er både den måde, der tænkes på, som man kommunikerer på.

Endvidere var Stephanie Storbank inde på etablering af "Skibet" på Ommecentret – et tilbud til psykisk sårbare. Et bo- og afklaringstilbud. Og rekruttering og fastholdelse.

Der er også sat gang i flere strukturanalyser. Næmlig vedrørende skoleområdet, plejecentrene, administrationsområdet og den kommunale bygningsmasse. Lokalråd og ælde- rådet vil blive inddraget i arbejdet med strukturanalyserne.

Voksenudvalget laver en konference i maj, hvor emnet er Fremtidens velfærd.

Afslutningsvis var der forskellige spændende spørgsmål til borgmesteren.

Kirke og helligkilde ved Jørgen Møller

Vi skal 1000 år tilbage, hvor der var en stor flot vikingelandsby i området fra rideklubben og øst på op mod bavn. De træffer nogle beslutninger, som får betydning for os. Vikingerne her var fredelige bønder, der drev landbrug. Flettearbejde var et vigtigt håndværk og på 1 kvkm er der fundet brønde og i en af dem fandt man et bevaret fletværk – et fad. Det er Danmarks ældst bevarede fletværk.

Disse vikinger skal nu til at forholde sig til den nye religion, kristendom. I starten var der ikke kristne kirker, men kirkerum i en af de større gårde.

Moesgård Museum har et bud på, hvordan en trækirke kan have set ud. Der går 1-200 år, så vil man gerne have en kirke bygget af sten. Vorbasse kirke bygges i 1530-50 og er et stort flot byggeri. Lige uden for kirken var en helligkilde, som folk valfartede til for at blive helbredt og ofre. Der opstod handel og kirken, som den gang var katolsk, tjente mange penge. Derfor det flotte kirkebyggeri. Reformationen i 1536 afskaffede katolicismen og de katolske spor skulle fjernes. Kilden og brønden blev kastet til med sten.

1638 pastor Marebæk indberetter til kirkemyndighederne om en helligdom ved kirken.

1667 igen en indberetning om at kilden besøges af syge og mange mennesker bliver hjulpet.

1962 Vorbasse kirke har det ikke så godt og trænger til at blive renoveret. Det skal Nationalmuseet kigge på. Nationalmuseets folk hører fra lokale om helligkilden. De finder rester af en gammel kirkedige og en krans af sten, som de tror er kilden. Mere sker der ikke.

1984 lokale kræfter inklusiv menighedsrådet synes, at der skal gang i en udgravning. Jørgen Selmer er ny museumsinspektør for Grindsted-Vorbasse museer, får fat i nogle arkæologstuderende, som gerne vil undersøge sagen. De finder det samme som i 1964. Da der ikke er søgt om tilladelse til udgravningen og den bliver derfor stoppet af Nationalmuseet.

2022 tog 1½ år at få en tilladelse til en stor udgravning og Sydjyske Museer går i gang med at grave. Brønden kom igen til syne, men her har der ikke været en kilde. Tæt på ser jorden helt anderledes ud og man finder, at her må kilden have været.

Morten Søvsø, som stod for udgravningen, gav en god fortælling om udgravningen uanset om, det var gæster fra Frihavnen, 6. kl. fra skolen eller folk fra byen, der var på besøg.

Udgravningen stod åben en månedstid og blev så lukket igen.

Graveren og hans øvrige personale har lavet en flot markering på grusstien, hvor helligkilden har været. Alle stenene inden for afmærkningen er sten fra bunden af udgravningen

Jørgen Møller viste billeder fra udgravningen m.m. undervejs.